

Δοξολογία για τις εθνικές εορτές Ελλάδας και Αυστρίας στον Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Βιέννης

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την ΣΤ΄ Κυριακή του Λουκά, 25 Οκτωβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αυστρίας και Έξαρχος Ουγγαρίας κ. Αρσένιος προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Τριάδος Βιέννης.

Συλλειτουργήσαν ο Αρχιερατικός Επίτροπος και Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου Ιωάννης Νικολίτσης, ο Σταυροφόρος Οικονόμος Αριστείδης Γανώσης και ο Πρεσβύτερος Radu Trandafir. Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε Δοξολογία για τις εθνικές εορτές της Ελλάδος, της 28ης Οκτωβρίου, και της Αυστρίας, της 26ης Οκτωβρίου, και ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστρία κ. Γεώργιος Ηλιόπουλος εκφώνησε τον εόρτιο λόγο. Ακολούθως τελέσθηκε Τρισάγιο στο Κοιμητήριο Sankt Marx, όπου πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη κατάθεση στεφάνων εκ μέρους φορέων της ελληνικής παροικίας της Βιέννης.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στην ευαγγελική περικοπή του δαιμονιζομένου των Γαδαρηνών, ξεκίνησε από την κοινή εμπειρία ότι από μία συνάντηση και έναν διάλογο γεννιέται συνήθως μία σχέση. Μίλησε για τη βαθύτατη αποκάλυψη του μυστηρίου της θείας οικονομίας, μέσα από την οποία φανερώνονται η οντολογική τραγωδία της πτώσεως του ανθρώπου και η σωτηριολογική δυναμική της ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου. Η παρουσία του Χριστού στη χώρα των Γαδαρηνών φανερώνει τη δυνατότητα της ανακαινίσεως, της ελευθερίας και της επαναφοράς του ανθρώπου στην κοινωνία της ακτίστου θείας ζωής.

Ο άνθρωπος, τόνισε, δημιουργήθηκε ως ύπαρξη δεκτική της θείας χάριτος, προορισμένη να πραγματώσει το καθ' ομοίωσιν διά της ελεύθερης συμμετοχής στις άκτιστες ενέργειες του Θεού. Στη συνάντησή Του με τον δαιμονιζόμενο ο Χριστός εμφανίζεται ως ο ενυπόστατος Λόγος του Πατρός, ο οποίος προσέλαβε αληθινά την ανθρώπινη φύση για να τη θεραπεύσει. Η εξουσία Του επί των δαιμόνων είναι φανέρωση της θείας Του υποστάσεως και προαγγελία της καταλύσεως του κράτους του θανάτου διά του Σταυρού και της Αναστάσεως. Ο Θεός έρχεται και σώζει τον άνθρωπο από τη φθορά, καθιστώντας τον μέτοχο της θείας ζωής.

Ο δαιμονιζόμενος, σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, είναι ο άνθρωπος που έχει χάσει το αυτεξούσιο και την ειρήνη της ψυχής του και κυριαρχείται από άλλες δυνάμεις. Στο ερώτημα του Χριστού απαντά το ίδιο το δαιμόνιο ότι το όνομά του είναι «Λεγεών», γιατί τα δαιμόνια είναι πολλά. Ο Κύριος, βλέποντας με σπλαγχνία τον άνθρωπο που υπέφερε, διατάσσει τα δαιμόνια να εξέλθουν και τον ελευθερώνει.

Ο Ευαγγελιστής παρουσιάζει τον δαιμονιζόμενο μετά τη συνάντησή του με τον Χριστό «ιματισμένον και σωφρονούντα». Η μετάβαση από τη γυμνότητα στον ιματισμό, από την ταραχή στη σωφροσύνη, από τα μνήματα στην παρουσία του Ζωοδότου Χριστού, αποκαλύπτει, όπως είπε, την αποκατάσταση του ανθρωπίνου προσώπου εν Χριστώ. Ο άνθρωπος σώζεται διά της θεραπείας και της ανακαινίσεως της φύσεώς του, και η χάρις την επαναφέρει στην κατά φύσιν λειτουργία και την οδηγεί πέρα από τα κτιστά όρια, προς την κατά χάριν θέωση.

Κατά τους Πατέρες, ο ιματισμός του θεραπευμένου παραπέμπει στον Χριστό, τον οποίο όλοι ενδυθήκαμε κατά το Βάπτισμα, ενώ η στάση του «παρά τους πόδας του Ιησού» δηλώνει μαθητεία, όπως ανέκαθεν κάθονταν στα πόδια του διδασκάλου όσοι ήθελαν να ακούσουν, να μάθουν και να αλλάξουν. Ο καθένας μας, πρόσθεσε, γνωρίζει ποιο δαιμόνιο τον βασανίζει, της ζήλιας, της κακίας, της φιλαργυρίας, του εγωισμού ή της φιληδονίας, και καλείται να ζητήσει από τον Χριστό να τον ελευθερώσει.

Η σωτηρία, κατέληξε ο Σεβασμιώτατος, προϋποθέτει τη συνέργεια της θείας ενεργείας και της ανθρώπινης προαιρέσεως. Ο Θεός σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου, ακόμη και όταν αυτή στρέφεται εναντίον της ίδιας του της σωτηρίας. Αυτό φάνηκε στους κατοίκους της περιοχής, οι οποίοι έτρεφαν χοίρους παρά τον Νόμο και, μόλις αποκαλύφθηκε η παρανομία τους, ζήτησαν από τον Χριστό να φύγει από τα όριά τους. Η Ορθόδοξη Εκκλησία, τόνισε, είναι Εκκλησία της ελευθερίας. Η αγάπη Του παραμένει αμετάβλητη και η μετοχή του ανθρώπου στη ζωοποιό χάρη προϋποθέτει την ελεύθερη συγκατάθεσή του. Την αλήθεια της υπάρξεώς του ο άνθρωπος τη βρίσκει σε προσωπική κοινωνία με τον Τριαδικό Θεό.

Στον θεραπευμένο ο Κύριος είπε «υπόστρεφε εις τον οίκόν σου και διηγού όσα εποίησέ σοι ο Θεός», καθιστώντας τον απόστολο. Ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να ζητήσουν από τον Χριστό τη θεραπεία από τα δαιμόνια που τους βασανίζουν, να μείνουν κοντά Του και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, ευχόμενος ο Κύριος να μας βοηθήσει να ξεκινήσουμε αυτή τη σχέση, την οποία πρώτος Εκείνος επιθυμεί.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε Δοξολογία για τις εθνικές εορτές της Ελλάδος, της 28ης Οκτωβρίου, και της Αυστρίας, της 26ης Οκτωβρίου, και ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστρία κ. Γεώργιος Ηλιόπουλος εκφώνησε τον εόρτιο λόγο. Ο κ. Πρέσβης τίμησε το ιστορικό «Όχι» της 28ης Οκτωβρίου 1940, με το οποίο η μικρή Ελλάδα ύψωσε το ανάστημά της απέναντι στον εισβολέα, και σημείωσε ότι οι Έλληνες γιορτάζουν την αρχή του πολέμου, γιατί τιμούν την πίστη

τους στις αρχές τους.

Οι ηρωικές μάχες στην Πίνδο και στα βουνά της Αλβανίας, όπως είπε, έδειξαν ότι η ελευθερία κατακτάται με θυσίες, τόλμη και αποφασιστικότητα, και η επέτειος αποτελεί υπενθύμιση για το μέλλον, σε έναν κόσμο που αντιμετωπίζει τον εξτρεμισμό και τον αναθεωρητισμό. Κατέληξε καλώντας να τιμούμε τη μνήμη όσων θυσίασαν τη ζωή τους με πράξεις, αγωνιζόμενοι καθημερινά για μία πατρίδα αντάξια των προσδοκιών των προγόνων μας και των ελπίδων των απογόνων μας. Ακολούθως τελέσθηκε Τρισάγιο στο Κοιμητήριο Sankt Marx, όπου πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη κατάθεση στεφάνων εκ μέρους φορέων της ελληνικής παροικίας της Βιέννης.

